

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
ЗК.бр. 61/13
07. новембар 2013.г.
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву поступајући у кривичном већу састављеном од судије Николе Медаковића председника већа, судије Сахтер Ондреја и судија поротника Драгице Бретшнајдер, Јулијане Вишњевски и Десанке Дрезгић чланова већа, са записничарем Маријаном Бурјан, у кривичном предмету против окривљеног АА из због кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ, поводом оптужнице ВЈТ Панчево Кт.бр.73/12 од 08.11.2012.г. прецизиране поднеском ВЈТ Панчево Кт.бр. Кт.бр. 73/12 од 03.09.2013.г., након одржаног главног јавног претреса у присуству заменика ВЈТ Панчево Кураи Ане, окривљеног АА из и његовог браниоца по службеној дужности Милојковић Ненада адвоката из Панчева као и у присуству пуномоћника оштећене АД , адвоката Маринков Владимира адвоката из Београда, донео је горе наведеног дана и истог дана јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени АА звани , , ЈМБГ од оца , мајке девојачко , рођен у , са пребивалиштем у ул. писмен, са завршеном основном школом, радник, без сталног запослења, удовац, отац три пунолетна детета, војску служио 1973.г. у Бару-Подгорица, држављанин Републике Србије, без чина и одликовања, од непокретне имовине поседује једну трећину дела породичне куће у на адреси пребивалишта површине око 120м², осуђиван пресудом Врховног суда Аутономне покрајине Војводине у Новом Саду Кж. 358/88 од 06.12.1988.г. због кривичног дела из чл. 28 ст. 1 САПВ на казну затвора у трајању од 10 година и меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи на коју је примењен Закон о амнестији 1997.г. и која казна је извршена у КПЗ Сремска Митровица, води се кривични поступак пред Основним судом у Панчеву због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 КЗ, брани се из притвора Окружног затвора Панчево одређен решењем истражног судије Вишег суда Ки.бр. 67/12 од 13.07.2012.г. који се рачуна почев од 11.07.2012.г. од 17:00 часова а који је последњи пут продужен решењем Кв.бр. Кв.бр. 409/13 од 23.10.2013.г.,

КРИВЈЕ

Што је:

Дана 11.07.2012.г. око 13,00 часова у _____, на углу улица _____ и ул. _____ у стању битно смањене урачунљивости са смањеном али не у битној мери способношћу да схвати значај дела и битно смањеном могућношћу да управља својим поступцима у које стање је доведен због параноидног поремећаја личности (Ф60.0), зависности од алкохола-Ментални поремећај и поремећај услед употребе алкохола, Синдром зависности Епизодична употреба Дипсомански тип Ф10.26 са насталим менталним поремећајима-Ментални поремећаји и поремећаји понашања услед употребе алкохола (Ф10.8) што су све околности примарног значаја, уз кумулиране негативне афекте према оштећеној које су биле од секундарног значаја, лишио живота члана своје породице кога је претходно у више наврата злостављао, своју бившу ванбрачну супругу оштећену АВ _____ са којом је био у повременим контакту и након што се она одселила децембра 2011.године из његове куће и живела сама у непосредној близини у истој улици али кућни број 24, тако што је најпре у преподневним часовима седео испред своје куће у ул. _____ и осматрао кућу оштећене у ул. _____ бр _____ па је када је видео да су мајстор сведок АВ _____ и његов син сведок АГ _____ који су у тог преподнева поправљали улазну капију на кући оштећене завршили посао и напустили њену кућу, отишао је до куће оштећене где је _____ на улици започела свађа почео је песницама да је удара у пределу главе због чега је она почела да бежи, он је сустигао и ухватио за траку коју је имала везану око врата и викао на њу да не иде код комшинице него да се баци под воз, вукао је дијагонално кроз раскрсницу ул _____ и _____ из правца њене куће ка другој страни улице, у међувремену јој задавао повремено и ударце ивицом длана у предео врата а када је превукао са коловоза на травнати део поред пута нагло је повукао и бацио на траву потрбушке, сео јој на леђа, рукама ухватио за браду и повлачио јој главу нагоре и када је у једном тренутку успела да се ипак подигне на ноге поново је оборио на земљу али је пала на леђа, стезао јој врат рукама а затим је отишао до оближње бандере и са земље узео комад бетона вратио се до оштећене опкорачио је, сео јој на стомак и високо подигао камен и најмање три пута ударио њиме оштећену у пределу главе чиме јој је све нанео повреде у виду разорења по живот важних можданих центара у виду раздерно нагњечне ране промера 22цм уз један део дужине око 4,5цм од краја лупе десне обрве па косо уназад и навише до леве темене кврге са истом раном у горњем предњем делу десног слепоочног предела, а у пределу десне темене кврге двокраку скоро правоугаону рану са дном ране који чине преломљени делови костију лобање, многоструке крвне подливе и огуљотине које захватају највећи део лица као и повреде на левом лакту, десном лакту, десној надлактици и десном рамену у виду површних повреда раздерно нагњечног карактера, огуљотина и крвних подлива, крвних подлива на поглавини који одговарају спољним повредама, разорење врхова оба чеона режња при чему је мождана структура готово кашасте конзистенције, преломе на споју тела и десног крака на подизвичној кости, преломе на оба десна крака штитасте хрскавице са крвним подливима, преломе од седмог до једанаестог ребра са десне стране и деветог ребра са леве стране, као и прелом грудне кости у нивоу између спојева другог и трећег ребра од којих све повреда је оштећена АВ _____ преминула на лицу места, након чега се удаљио у правцу своје куће где се пресвукао, умио, рекао сину сведоку АГ _____ да _____

иде да види јер је изгледа убио АВ и да позове полицију а затим је сео и сачекао полицију, при чему је оштећену и раније злостављао, тукао и малтретирао, и поводом којих догађаја га је и пријављивала ПУ Панчево, ПС Ковачица 25.марта 2012. када је пријавила полицији да је окривљени тукао, хватео за врат и истерао из куће, 09.априла 2012.године када је пријавила да је малтретира и да јој прети да ће је заклати тражећи неке своје предмете из њене куће, 04.маја 2012.године када је пријавила да је тукао, рукама и шутирао ногама и стављао нож под грло да призна са ким га је варала, 27. маја 2012. године када га је пријавила да је у алкохолисаном стању истукао и истерао из куће и последњи пут 04.јуна 2012.године када га је пријавила и то најпре у 05,00 часова да је вређао и малтретирао а затим и у 17,00 часова истог дана да је вређао и тукао рукама и ногама по глави и телу поводом које пријаве је у току кривични поступак пред Основним судом у Панчеву по оптужном предлогу ОЈТ Панчево КТ 1052/2012.године због крив. дела насиље у породици из чл. 194 ст.1 Кривичног законика, а био је свестан да је дело забрањено и хтео је његово извршење

чиме је извршио кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ

па га суд на основу одредби чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ те применом чл. 4, 5, 22, 25, 42, 43, 45, 54, 55 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е **НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 40 (ЧЕТРДЕСЕТ) ГОДИНА**

Време које је окривљени АА провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Панчеву Ки.бр.67/12 од 13.07.2012.г., који се рачуна од 11.07.2012.г. од 17:00 часова, последњи пут продужен решењем Вишег суда ЗК бр. 61/13 од 07.11.2013.г., урачунава му се у изречену казну с тим што притвор може трајати до упућивања оптуженог односно осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне у изречене у првостепеној пресуди, сходно чл. 63 КЗ и чл. 425а ст.6 ЗКП.

Према окривљеном АА изриче се мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у изречену казну затвора, сходно чл. 84 КЗ.

Оштећена АД коју заступа пуномоћник адвокат Маринков Владимир из Београда за свој имовинскоправни захтев се упућује на парницу.

Окривљени се у смислу чл. 261 и чл. 264 ст.4 ЗКП ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка и то износа од 10.000,00 динара на име паушала, те износа од 127.284,47 динара на име осталих трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Трошкови браниоца окривљеног по службеној дужности адвоката Милојковић Ненада из Панчева у укупном износу од 535.555,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Обавезује се оптужени АА да на име трошкова кривичног поступка које је имала оштећена АД за ангажовање пуномоћника, адвоката Маринков Владимира из Београда, плати износ од 219.690,00 динара, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде а под претњом принудног извршења.

Образложење

Заменик ВЈТ Панчево Ана Кураи је дана 08.11.2012.г. актом Кт.бр. 73/12 подигла оптужницу против окривљеног АА из стављајући му на терет извршење кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ према оштећеној АВ

Виши суд у Панчеву је након спроведеног кривичног поступка против окривљеног АА и свих изведених доказа, донео пресуду ЗК.бр. 135/12 дана 05.03.2012.г. којом је окривљеног огласио кривим због кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст.1 тач.10 КЗ, осудивши га на максималну казну затвора у трајању од 40 година и изрекавши му меру безбедности обавезног лечења алкохоличара у смислу чл. 84 КЗ.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1.бр. 1580/13 од 25.06.2013.г. уважавањем жалбе окривљеног АА лично као и његовог браниоца, ова пресуда је укинута и предмет је враћен првостепеном суду ради поновног суђења, док је према окривљеном продужен притвор до доношења нове одлуке суда, и то на основу чл.142 ст. 1 тач.3 и 5 ЗКП.

У поновљеном поступку заменик ВЈТ Панчево Ана Кураи је изменила оптужницу Кт.бр. 73/12 од 08.11.2012.г. поднеском Кт.бр. 73/12 од 03.09.2013.г. у погледу чињеничног описа бића кривичног дела за које окривљени терети, док је у свему осталом остала код навода из првобитне оптужнице.

Оштећена АД је путем пуномоћника у личности адвоката Маринков Владимира из Београда истакла имовинскоправни захтев за накнаду штете у неопредељеном износу и придружила се кривичном гоњењу окривљеног.

Окривљени АА је у својој одбрани датој у ПУ Панчево у присуству браниоца адвоката Милојковић Ненада из Панчева изјавио да се дана 11.07.2012.г. у Црепаји посађао са сада пок.оштећеном АВ испред куће у којој је раније живео са њом, а коју је она купила, и то због тога што је она њему узела кључ од куће и наочаре, које предмете није хтела да му врати. Навео је да је АВ њему у једном тренутку запретила да ће звати полицију, да га је напала и почела да га удара, да не зна где га је све ударила, да је почео и он њу да удара, да се изгубио и да се не сећа шта се даље догодило. Објаснио је да од када је изгубио сина, да се понекад изнервира и изгуби и да не зна ни где иде ни шта

ради. Изјавио је такође да се не сећа да ли је оштећена бежала, нити где је бежала након што су почели да ударају један другог, али да се сећа где се налазило тело пок. оштећене у време вршења увиђаја. Испричао је да је отишао кући, умио се, попио литру чаја за смирење који је тог јутра скувао, и рекао је сину да иде да види шта је урадио на улици јер је сав крвав. Навео је да му је син пошто се вратио рекао да је АВ мртва, да је тада он рекао свом сину да позове полицију што је овај и урадио, да је након тога скинуо одећу коју је имао на себи и ставио је у фотељу, да не зна да ли је његов син ову одећу дирао те и да ако јесте да му он није рекао да склони његову одећу, додајући да је на себи имао обучену мајицу и кошуљу од пок. сина, кратке панталоне и собне папуче, те да тога дана није конзумирао алкохолна пића. Објаснио је да биљке за чајеве које пије купује у продавницама здраве хране у Панчеву и то раставић, пречицу и вирак, да ове чајеве прави и меша по рецепту из књиге коју има. Што се односи са пок. Оштећеном тиче, навео је да се са њом раставио у децембру 2011.г., да су се стално свађали, а да су се последњи пут посвађали када су се и растали, код њене ћерке у Купинову, те да од тада живе одвојено. Такође је изјавио да су свађе међу њима настављене и након раставе, да је она долазила код њега јер није имала шта да једе, да јој је његов син помагао, косио траву и прскао по дворишту а да га је она мрзела. Додао је да је пок. оштећеној био „хоби“ да пријављује полицији, те да је пријављивала како њега тако и његовог сина. Што се удаљености његове куће од куће покојне оштећене тиче, навео је да је њена кућа на удаљености од 50 метара од његове. У погледу свог темперамента навео је да не може да трпи неправду, да се изнервира и дође му да се побије, да је АВ живео лоше, а да ни у комшилуку нема пријатеља јер као „дошљак“ никада није био прихваћен.

У својој одбрани датој пред истражним судијом на записнику Ки.бр.67/12 од 13.07.2012.г. окривљени је навео да у свему остаје при одбрани датој у ПУ Панчево, да су наводи из захтева за спровођење истраге вероватно тачни, али да изражава несећање у погледу детаља критичног догађаја. Објаснио је да алкохолна пића не пије уназад сигурно 15 година, да је након што је изашао са издржавања казне затвора 1997.г. алкохолна пића покушавао да пије још око годину дана али му је алкохол толико сметао да је у потпуности престао да га пије, тако да ни тог критичног дана 11.07.2012.г. није користио алкохолна пића, нити било какве опојне дроге, те да обзиром да има честих проблема са јетром и бубрезима користи чај који је и тога дана пио а који је мешавина биљака раставића, пречице и вирка. Напоменуо је да су на његовом телу констатоване неке повреде у Општој болници Панчево, где је одведен након лишења слободе од стране полиције, и то на лицу са леве стране, на десној потколеници и на левом рамену, али да не зна када и на који начин их је задобио. Окривљени је навео и да се никада није лечио на неуропсихијатрији нити је на своју руку користио било какве лекове већ једино за време док је издржавао поменуту десетогодишњу казну затвора, била му је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара поводом које је и боравио у болници Централног затвора у Београду отприлике 8 месеци по његовом сећању. Што се живота са пок. оштећеном АВ тиче, навео је да је са њом засновао ванбрачну заједницу током 2003.г. и да би њихов заједнички живот могао да опише као „живот пса и мачке“, што је описао на тај начин да су се свађали, а више пута и тукли, да је ударала она њега, али и он њу, да је пок. оштећена волела да попије, да се „швалера“, да јој је то било као „добар дан“, и да су због тога долазили у сукобе и тукли се. Навео је да је са њом живео у кући која је

од његове удаљена само неколико десетина метара, да је радио физичке послове и послове ноћног чувара, те да је сав зарађени новац доносио у кућу, све до децембра 2011.г. када су се посвађали због новца и од када је ову ванбрачну заједницу раскинуо. Објаснио је да су се виђали повремено и након раскида, али да је он и пре раскида ове ванбрачне заједнице све више времена проводио у својој кући како би помогао свом сину који је повређен у саобраћајној незгоди у којој је његов други син изгубио живот. Такође је навео да су сукоба имали и у његовој кући где је са сином живео, и након престанка ванбрачне заједнице, али да се не сећа тачно у којим временским интервалима. Напоменуо је да не би могао себе да окарактерише као љубоморног човека. Што се критичног догађаја од 11.07.2012.г. тиче изјавио је да се не сећа свега што се тог дана догодило, те након што му је предочена фотографија бр.18 крим.техничке фотодокументације на којој се види комад бетона неправилног облика изјавио је да се не сећа да ли је критичном приликом видео овај комад бетона и да ли га је узимао у руке. Навео је да познаје лице по имену ВА али да се не сећа да ли га је критичног дана видео. Навео је и да мисли да у кући пок. оштећене критичног дана није био, да је са истом почео да се свађа на улици у близини телефонске кутије и то због кључева и наочара. У погледу односа његовог сина са пок. оштећеном тај однос је описао „овако и онако“, да су некада били у добрим а некада у лошим односима, да су некада пили алкохолна пића заједно обзиром да и он воли да попије. Истакао је да нема сазнања о томе да ли је његов син имао нешто са пок. оштећеном, да то никада није видео, нити чуо, нити га је о томе питао, али да му је он сам више пута рекао да са њом нема ништа. Што се догађаја од 04.06.2012.г. тиче а поводом којег је пок. оштећена поднела кривичну пријаву ПС Ковачица против окривљеног, навео је да се делимично сећа овог догађаја и објаснио да је оштећена тада дошла у његову кућу, да је почела свађа због тога што му је пребацивала да га његов син АГ наговара да не живи са њом, као да он нема мозак, те да је тако најпре дошло до свађе а потом и до туче у самој кући, да се он не сећа да ли је у тој тучи користио неке предмете нити да ли јој је евентуално цепну бритву стављао испод грла. Сећа се да је поводом тог догађаја долазила полиција и мисли да је његов син АГ том приликом био негде у кући. Објаснио је да је он висок 185 цм и да када се последњи пут мерио био је тежак 72 кг а да је оштећена била знатно ниже и слабија од њега.

У својој одбрани датој на главном претресу окривљени АА је навео да остаје при датом исказу пред истражним судијом овог суда, и да га понавља пред већем. Додао је да је његов живот са оштећеном био веома тежак, да је међу њима било сталних сукоба, да је пок. оштећена била склона употреби алкохола, да је имала неконтролисане сексуалне односе са другим лицима, да је била нимфоманка, као и да је покушала да има сексуалне односе и са његовим сином, да му је два пута намештала багине од стране људи које зна само по надимку. Навео је да је са својом пок. ванбрачном супругом одлазио у посету њеној ћерки али да се те посете никада нису завршавале добро, да се он мало напио, да је дошло до расправе око новца и он је изнервиран отишао касније из те куће, али да није тачно да је дошло и до физичког обрачуна у смислу да је он тукао оштећену том приликом, нити ћерку оштећене, већ је након свађе АВ преноћила у комшилуку а он је остао у кући њене ћерке јер је помагао неким послом око дрва, те да је АВ сутрадан дошла, као и да га је поводом тог догађаја касније полиција претресла.

У својој одбрани у поновљеном поступку окривљени је изјавио да изражава делимично несезање у погледу критичног догађаја, односно да се нечега сећа а нечега се не сећа у вези са истим. Изјавио је да је одговоран, чим се налази пред судом, да је неспорно он починио ово дело, али да међутим наводи да је живот са оштећеном био пун свађа, да га је она гађала са стварима које год би дохватила и које би нашла при руци, да је пок. оштећена пила и била је агресивна када је у том стању, те је то био један од узрока свађа, те да је и после расанка она и даље долазила у његову кућу и нападала га, тражећи новац од њега. Навео је да оптужницу не оспорава. Окривљени је напоменуо да остаје код својих одбрана датих у ПУ Панчево дана 11.07.2012.г., пред истражним судијом Вишег суда у Панчеву 13.07.2012.г., на главном претресу од 27.12.2012.г. те од 13.03.2013.г. и понавља да се он делимично сећа догађаја и да не може да измени оно што му је уписано у мозгу. Додао да је поводом кривичне пријаве која је била подигнута против њега због насиља у породици, он био заједно са пок.оштећеном код инспектора Цолића, с тим што она није присуствовала разговору, те да се он тада пожалио инспектору да нема мира од пок. оштећене, да га стално узнемирава без обзира што живи у другој кући, да му отвара врата, лупа капијом, да му је тада инспектор рекао да је оштећена луда, да је остави на миру, али да је он пукао са живцима јер је раније изгубио дете.

Суд је спровео доказни поступак испитивањем сведока АГ вештака
неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава, вештака судске медицине др Љубише
Божића и вештака психолога Ане Бисак, читањем исказа сведока АУ
ВВ АД и ВС читањем службене
белешке о форензичком прегледу лица места Кт.бр.450-603/12 од 12.07.2012.г. са
скицом лица места, записника о претресању стана и других просторија АА
од стране ПС Ковачица Кри.123/12 од 11.07.2012.г., потврде о
привремено одузетим предметима од АГ Кри.бр.123/12 од
11.07.2012.г., записника о претресању стана и других просторија АВ
Кри.бр.123/12 од 11.07.2012.г., службена белешка о форензичком прегледу
лица места ПУ Панчево Кт.бр.450-607/2012 од 12.07.2012.г., потврде о привремено
одузетим предметима од АА од 11.07.2012.г., службене белешке о
прегледу лица места Кт.бр.450-604/12 од 12.07.2012.г., извештаја Дома здравља
Панчево РЈ СХМП Панчево од 11.07.2012.г. за АА, као и белешке
ПУ Панчево од 12.07.2012.г., белешке Кт.бр.450-609/012 од 12.07.2012.г., увидом у
крим.техничку документацију ПУ Панчево Ув.бр.603/12 од 11.07.2012.г., Кт.бр.450-
607/12 од 11.07.2012.г., Кт.бр.450-604/2012 од 11.07.2012.г., Кт.бр.460-609/12 од
12.07.2012.г., читањем обдукционог записника покојне АВ од
12.07.2012.г., налаза МУПа РС бр.1682 од 14.07.2012.г., читањем извештаја о
результатима токсиколошко-хемијске анализе узорака крви и урина који је сачињен
од стране ВМА Центра за контролу тровања, Институт за токсикологију и
фармакологију - Одељење за токсиколошку хемију 1340/12 од 03.08.2012.г.,
читањем налаза и мишљења вештака психолога Ане Бисак од 14.10.2012.г., налаза и
мишљења др спец. неуропсихијатрије суб.специјалисте судске психијатрије и
форензичког психијатра Ђурђев Бранислав од 21.10.2012.г., извода из КЕ за
окривљеног АА фотокопије списка ВЈТ Панчево Кт.бр.1052/12,
читањем дописа судије за Прекршајног суда у Ковачици од 08.10.2013.г. и
утврђивањем да оптужени АА пред овим судом није одговарао

нити се тренутно води поступак против њега, читањем писмених прилога који су приложени од стране ВЈТ Панчево уз допис Кт.бр. 73/12 од 22.07.2013.г. заведени у предмету под бројем 266 до 282, након чега се, пошто се ради о фотокопијама врши увид у предмет Кт. Бр. 141/13 као и у предмет Ки.бр.166/13 у коме постоје оригинална документа и која се сраваљују са документима који се налазе у овом предмету са фотокопијама које се налазе у списима, врши се увид у списе Кт.бр.1052/12 од 09.10.2013.г. и утврђује се да је пред Основним судом у Панчеву подигнут оптужни предлог против оптуженог АА а због кривичног дела насиље у породици, па је оценом свих изведених доказа како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности, а у вези са одбраном окривљеног утврдио следеће чињенично стање:

Окривљени АА је пресудом пресудом Врховног суда АПВ од дана 06.12.1988.г. осуђен на казну затвора у трајању од десет година због извршеног кривичног дела убиства и изречена му је мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. Затворску казну издржавао је у Казнено поправном дому Сремска Митровица, одакле је пуштен дана 24.01.1997.г. Након изласка са издржавања казне затвора и извршења мере безбедности, окривљени је алкохолна пића конзумирао ређе него раније али је зато алкохол подносио знатно лошије. Иза себе има два брака, и то први брак који је трајао око 8-9 година, из којег има троје деце и то две ћерке и једног сина, док му је други син погинуо у саобраћајној несрећи 2011.г. Прва супруга му је умрла од болести, док је у другом браку био врло кратко 2-3 месеца, да би другу супругу отерао јер га је поткрадала. Са трећом, невенчаном супругом, овде пок.оштећеном, живео је 2003.г. до 2011.г. када су се разишли.

Окривљени АА и пок. оштећена АВ живели су у ванбрачној заједници од 2003.г. до децембра 2011.г. у њеној кући која се налази у _____ у ул. ул. _____ бр. _____ врло скромно, издржавајући се од повремених – сезонских послова које је обављао окривљени. Породична кућа окривљеног АА _____ налази се у непосредном суседству куће оштећене, у истој улици на кућном бр. 28 у којој су за време трајања ванбрачне заједнице именованих, живели синови окривљеног из претходног брака, од којих је један погинуо у саобраћајној незгоди током 2011.г. Заједнички живот окривљеног са АВ био је крајње нестабилан и то смислу да је било пуно несугласица, вербалних сукоба, свађа као и неретких физичких обрачуна, окривљени се није устезао да оштећену напада ни у присуству других људи, њене ћерке из првог брака, комшија и других. Често је вређао, малтретирао и физички злостављао. Приликом њихове заједничке посете ћерки пок.оштећене АД _____, _____ окривљени је пошто се претходно напио почео да вређа пок.оштећену говорећи јој погрдне речи као што су „дроља“ и „курва“ да би је потом ударио отвореном шаком по глави, након чега је њена ћерка покушала да их раздвоји. Оштећена је против окривљеног подносила бројне кривичне пријаве полицији или надлежном тужилаштву које је касније повлачила из њој знаних разлога. Ванбрачна заједница окривљеног и оштећене прекинута је децембра 2011.г. од када је оштећена наставила да живи у истој улици у својој кући у броју 24 а окривљени у кући број 28, тако да их је делила кућа овде сведока ВС _____ чије пребивалиште је у истој улици _____ Окривљени и оштећена су и

након престанка заједнице живота још повремено имали контакте, оштећена је одлазила у кућу окривљеног али су настављени лоши односи међу њима и практично злостављање оштећене од стране окривљеног и након прекида ванбрачне заједнице, окривљени је оштећеној пребацивао да она пије, да га вара са другим мушкарцима, поткрада и слично. Дана 25.03.2012.г. оштећена је пријавила полицији да је тукао супруг АА односно да је најпре вређао речима „курво“ и слично, да је потом ухватио за врат и избацио из куће. Потом је дана 09.04.2012.г. оштећена пријавила полицији да је невенчани супруг, овде окривљени, јури ножем у намери да је закоље, а да је претходно викао на њу претећи ножем да му врати 1000,00 динара и да му каже са ким се „швалера“, те је успела да побегне из куће. Дана 04.05.2012.г. оштећена је полицији пријавила да је супруг, овде окривљени, убоо ножем, те је по њеној пријави полицијска патрола приступила и утврдила да је оштећена задобила повреде по целом телу од стране свог супруга, да је тукао рукама и шутирао ногама, те да јој је ставио нож под грло терајући је да призна са ким га је све варала, а да је након тога наставио да је удара и шутира, те да је оштећена након овог догађаја збринута у Хитној помоћи Ковачица и потом упућена у Општу болницу Панчево на даље збрињавање где је лечена од 04.05.2012.г. до 07.05.2012.г. на Одељењу хирургије и где су јој установљене повреде задобијене у тучи од стране невенчаног супруга у виду нагњечења главе, нагњечење тела и нагњечење лица и предела око левог ока. Дана 27.05. 2012.г. забележена је још једна пријава ПУ Панчево учињена од стране оштећене, и то због малтретирања, вређања и избацивања из куће од стране супруга. Након тога дана 04.06.2012.г. оштећена је два пута и то у 05.00 часова ујутру и у 17.00 часова поподне, пријавила полицији да је невенчани супруг најпре вређао, а затим ударао рукама и ногама по телу наневши јој повреде, као и да је исти физички и психички малтретира. Након овог последњег случаја злостављања оштећене од стране окривљеног које је пријавила ПС Ковачица 04. јуна 2012.г., а када је иначе ванбрачна заједница између њих двоје већ била прекинута, поводом те кривичне пријаве покренут је кривични поступак пред Основним судом у Панчеву против овде окривљеног због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 КЗ учињеног према овде пок.оштећеној, а који поступак још увек није завршен.

Дана 11.07.2012.г. нешто пре 13 часова сведок АУ мештанин из је по позиву оштећене дошао до њене куће како би поправио улазну капију дворишта и у моменту док је заваривао шарке на капији наишао је син окривљеног АГ који је именованом сведоку помогао око наведене поправке. Након тога, обојица су попила кафу у дворишту оштећене којом приликом им је она испричала да и даље има несугласице и сукобе односно да је окривљени и даље повремено малтретира. За време поправке капије, окривљени АА седео је испред своје куће и посматрао шта се дешава а након што је сведок АУ отишао а касније и његов син сведок АГ, односно када су завршили са поправком и када се АГ вратио кући, окривљени је отишао до куће оштећене где је на улици започела свађа између њих двоје. У току те свађе, окривљени је у једном тренутку почео песницама да удара оштећену у пределу главе због чега је она почела да бежи али је окривљени сустигао и ухватио за траку коју је носила око врата и почео да је вуче по земљи дијагонално кроз раскрсницу ул. и ул. из правца њене куће ка другој страни улице. У моментима док је вукао викао је на њу да не покушава да иде код комшинице већ да се баци под воз,

истовремено јој је док је вукао задавао повремено и ударце ивицом длана у пределу врата а када је превукао са коловоза на травнати део поред пута нагло је повукао и бацио на траву потрбушке. Потом јој је сео на леђа, рукама је оштећену ухватио за браду и почео да јој главу вуче на горе а када је у једном тренутку оштећена ипак успела да се подигне на ноге, поново је ударцем оборио на земљу али је овај пут оштећена пала на леђа. Окривљени јој је потом стезао врат рукама а затим је отишао до оближње бандере и са земље узео комад бетона, вратио се до оштећене, опкорачио је, сео јој на стомак, високо подигао камен и најмање три пута ударио тим каменом односно комадом бетона оштећену у пределу главе чиме јој је нанео повреде у виду разорења по живот важних можданих центара у виду раздерно нагњечне ране промера 22 цм уз један део дужине око 4,5 цм од краја лупе десне обрве па косо уназад и навише до леве темене кврге са истом раном у горњем предњем делу десног слепоочног предела а у пределу десне темене кврге двокраку скоро правоугаону рану са дном ране коју чине преломљени делови костију лобање, многоструке крвне подливе и огуљотине које захватају највећи део лица као и повреде на левом лакту, десном лакту, десној надлактици и десном рамену у виду површних повреда раздерно нагњечног карактера, огуљотина и крвних подлива, крвних подлива на поглавини које одговарају спољним повредама, разорење врхова оба чеона режња при чему је мождана структура готово кашасте конзистенције, преломе на споју тела и десног крака на подјезичној кости, преломе на оба десна крака штитасте хрскавице са крвним подливима, преломе од седмог до једанаестог ребра са десне стране и деветог ребра са леве стране као и прелом грудне кости у нивоу између спојева другог и трећег ребра, од којих повреда је оштећена АВ преминула на лицу места. Након што је задао оштећеној наведене ударце односно нанео описане повреде од којих је оштећена преминула, окривљени АА је устао и удаљио се у правцу своје куће где се пресвукао, умио, попио чај и рекао сину АГ да оде и види шта се напољу дешава јер је изгледа убио АВ и да потом позове полицију а затим је сео и у својој кући и сачекао полицију.

Окривљени АА не болује од привременог или трајног душевног обољења, привремене душевне поремећености нити заосталог душевног развоја. Окривљени болује од зависности од алкохола – ментални поремећај и поремећај понашања услед употребе алкохола, синдром зависности, епизодична употреба – Дипсомански тип Ф 10.26. са насталим менталним поремећајима и поремећајима понашања услед употребе алкохола Ф 10.8. и параноидни поремећај личности Ф 60.0. Своје орално фиксирани пориве, потребу за оралним уношењем, покушава да надомести конзумирањем већих количина чајева рационалишући и правдајући то жељом да врши детоксикацију алкохолом оштећене јетре, што уз постојање алкохолне полинеуропатије недвосмислено говори у прилог постојања те зависности. Интелектуалне способности окривљеног се крећу око просечних вредности IQ=95, при чему је констатована мисаона нефлексибилност, перзистентна сумњичавост, неповерљивост, страх од издаје и перзистентна убеђеност у неверство и последична социјална маладаптивност која компромитује његово приступање реалности. Окривљени спада у категорију односно профил параноидног поремећаја личности као релативно трајних црта личности и то емоционалне хладноће и одбрамбене социјалне дистанце, перзистентно неповерљиве, сумњичаве и љубоморне. Постоји и склоност ка самообманама и

пројекцији, ниска фрустрација на толеранције и тенденција ка агресивним прогонима, што све заједно чини његово функционисање у социјалном простору конфликтним. Однос између окривљеног и његове сада бивше пок. супруге има одлике проблема односа суоруга или партнера З 63.0 са перманентним конфликтима везаним за љубомору, пребацивање међусобног неверства, лажи, могуће поткрадање и неспорно присутни алкохол код оба супружника.

У време извршења кривичног дела окривљени је због постојања Параноидног поремећаја личности Ф 60.0, Зависности од алкохола Синдром зависности Епизодична поремећаји понашања услед употребе алкохола Синдром зависности Епизодична употреба Дипсомански тип Ф 10.26, са насталим менталним поремећајима Ментални поремећаји и поремећаји понашања услед употребе алкохола Ф 10.8 те дуже кумулираних негативних афеката беса срце, љубоморе, осећаја преварености, према оштећеној делао претежно афективно импулсивно по типу претеране раздражљивости и кратког споја, односно због снажних негативних афеката који су имали степен јаке раздражености, јарости, окривљени се критичном приликом налазио у стању привремене душевне поремећености, са смањеном али не у битној мери способности да схвати значај свога дела и битно смањеном могућности да управља својим поступцима, односно био је битно смањено урачунљив.

У време извршења кривичног дела које му је стављено на терет окривљени није био у алкохолисаном стању односно извршеним анализама није утврђено присуство алкохола и опијата у крви окривљеног АА . Такође у време извршења овог кривичног дела ни сада пок. оштећена АВ није била под утицајем алкохола.

Овакво чињенично стање суд је утврдио оценом свих изведених доказа и то како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности.

Чињенице које се односе на личне и породичне прилике окривљеног односно на његов ранији живот суд је утврдио на основу казивања самог окривљеног и на основу налаза и мишљења вештака неуропсихијаријске струке др Ђурђев Бранислава и психолога Ане Бисак, па како ове чињенице нису доведене у сумњу на главном претресу суд их је у целости прихватио.

Одлучну чињеницу о претходној осуђиваности окривљеног и то пресудом Врховног суда Аутономне покрајине Војводине у Новом Саду Кж. 358/88 од 06.12.1988.г због кривичног дела из чл. 28 ст. 1 САПВ на казну затвора у трајању од 10 година и меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи на коју је примењен Закон о амнестији 1997.г. и која казна је извршена у КПЗ Сремска Митровица, суд је утврдио увидом у извод из казнене евиденције за окривљеног који је ценио као јавну исправу неспорне садржине.

Суд је увидом у списе предмета Кт.бр.1052/12 од 09.10.2013.г. утврдио да је пред Основним судом у Панчеву подигнут оптужни предлог против оптуженог АА а због кривичног дела насиље у породици из чл.194 ст.1 КЗ учињеног према овде пок. оштећеној.

Битну чињеницу да је између окривљеног АА и сада покојне оштећене АВ постојала ванбрачна заједница која је трајала 10-ак година, да су именовани живели у врло лошим односима, да су били чести сукоби између њих двоје, да је окривљени оштећену и током трајања ванбрачне заједнице а и по формалном прекиду исте малтретирао, тукао и злостављао, да је оштећена ове догађаје често пријављивала полицији а потом у неким случајевима и повлачила пријаве, и да је по њеној кривичној пријави од дана 04.06.2012.г због напада који је извршио окривљени према њој и повреда које је задобила због којих је била на лечењу у Општој болници Панчево на Одељењу хирургије, суд је утврдио на основу исказа сведока АД ћерке сада покојне оштећене АВ сведока ВС комшинице окривљеног и покојне оштећене, делимично на основу исказа сведока АГ те делимично и на основу одбране самог окривљеног, као и на основу писмених доказа и то: записника о пријему кривичне пријаве сада покојне оштећене АВ поднете ПС Ковачица 11.06.2012.г. у погледу догађаја од 04.06.2012.г. поводом које је Основно јавно тужилаштво у Панчеву актом Кт.бр.1052/2012 од 28.06.2012.г. Основном суду у Панчеву поднело предлог за предузимање одређених истражних радњи против окривљеног АА у правцу утврђивања постојања елемената кривичног дела насиље у породици из чл. 194 ст. 1 КЗ, те на основу отпусне листе са епикризом Опште болнице Панчево, Одељење хирургије за АВ која је на овом одељењу лечена од 04.06.2012.г. до 07.06.2012.г. због повреда задобијених у тучи од стране невенчаног супруга, како се наводи у епикризи ове отпусне листе, као и на основу писмених доказа приложених од стране ВЈТ Панчево уз допис Кт.бр. 73/12 од 22.07.2013.г. и заведених у предмету под бројем 266 до 282, те пошто се ради о фотокопијама вршењем увид у предмет Кт. Бр. 141/13 као и у предмет Ки.бр.166/13 у коме постоје ова оригинална документа и сављењем истих.

Одлучне чињенице које се односе на критични догађај, а којом приликом је АА на начин описан у диспозитиву ове пресуде лишио живота сада покојну оштећену АВ суд је утврдио на основу исказа сведока ВС делимично на основу исказа сведока АГ као и делимично и на основу одбране самог окривљеног АА те на основу писмених доказа и то: службене белешке о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево- одсека за криминалистичку и ПД технику Кт.бр.450-603/2012 од 12.07.2012.г., записника о претресању стана и других просторија окривљеног АА скице лица места заједно са крим.техничком документацијом ПУ Панчево, Одсека криминалистичке и ПД технике Кт.бр.450-604/2012 од 11.07.2012.г. и исте документације под бројем Ув. 603/12 од 11.07.2012.г. са фотографијама места догађаја, записника о увиђају дежурног истражног судије Вишег суда у Панчеву Кри.бр. 123/12 од 11.07.2012.г.

Битну чињеницу која се односи на урачунљивост окривљеног у време извршења кривичног дела, као и на постојање код окривљеног параноидног поремећаја личности (Ф60.0), зависности од алкохола-Ментални поремећај и поремећаја услед употребе алкохола, Синдрома зависности Епизодична употреба Дипсомански тип Ф10.26 са насталим менталним поремећајима-Ментални поремећаји и поремећаји понашања услед употребе алкохола (Ф10.8), као и емоционалне и социјалне

зрелости окривљеног, односно карактера његове личности, суд је утврдио на основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатријске струке др Ђурђев Бранислава и психолога Ане Бисак, те њихових изјава датих током поступка.

Битну чињеницу у погледу околности да окривљени критичном приликом није био под утицајем алкохола нити опојних дрога суд је утврдио на основу извештаја о резултатима токсиколошко хемијске анализе ВМА, Центра за контролу тровања од 03.08.2012.г. под бројем протокола 1340/12 и, истовремено, битну чињеницу да критичном приликом ни сада покојна оштећена АВ није имала алкохола у крви утврђено је на основу налаза Завода за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова Републике Србије под бројем 1682 од 14.07.2012.г. који је показао да у узорку лешне крви покојне АВ је нађено 0% или 0 ммол/л алкохола.

Битну чињеницу која се односи на повреде које је критичном приликом задобила АВ њихову врсту, тежину, механизам наношења, редослед наношења као и узрочно-последичну везу између наношења повреда и смртог исхода суд је утврдио на основу налаза и мишљења вештака судске медицине др Божић Љубише који је обавио и обдукцију тела покојне оштећене а потом се изјаснио како у самом обдукционом записнику тако и на записнику пред истражним судијом од 24.09.2012.г. о повредама које је констатовао код покојне оштећене, њиховој врсти, тежини, механизму наношења и као што је наведено узрочно-последичној вези између наношења повреда и смртог исхода, о чему се вештак изјашњавао и на главном претресу 27.12.2012.г., као и у поновљеном поступку на главном претресу од 13.03.2013.г.

Пред судом је у својству сведока саслушан син окривљеног АА АГ који је навео да је АВ познавао око девет и по година и да је са његовим оцем живела у ванбрачној заједници дуги низ година, све до краја 2011.г. када је његов отац одлучио да се врати и поново живи у њиховој кући. За време док су живели заједно, сведок наводи да су се повремено свађали, да нису имали баш складан живот али да се он у то није мешао и да није био никада присутан када су се физички обрачунавали иако зна да је и тога било. Додао је да је неколико месеци пре давања исказа шишао свог оца и видео да има две повреде на глави за које му је рекао да га је АВ ударила. Осим тога, сведок наводи да има сазнања да га је покојна оштећена и поткрадала и да му се због тога отац жалио, као и да се често са њом свађао и пребацивао јој да се швалера, да су се свађали јер је његов отац био прилично љубоморан, а да је АВ чак и са њим хтела да има однос, да му је то предлагала након што је отац престао да живи код ње али је он АВ одбио, те да је о том предлогу оцу испричао мислећи да ће се њих двоје једног дана помирити и да би онда могао да испадне проблем између њега и оца. Сведок је такође додао да након што је прекинута заједница живота између оца и покојне АВ да су они практично наставили да одлазе једно код другог, да имају сексуалне односе, да је АВ долазила у њихову кућу, да им је кувала у бар 5-6 наврата иако јој је он стално саветовао да оде од њих, да не долази, да му не прави проблеме јер би увек долазило до неке свађе када она дође обзиром да је често тражила новац од оца за своје дугове и кредите и томе слично. У погледу догађаја од јуна месеца 2012.г. када је сада покојна оштећена његовог оца пријавила

полицији због сукоба, сведок АГ се изјаснио да о томе није имао непосредних сазнања јер тога дана није био код куће али је о догађају чуо од комшија. Навео је да му је отац такође причао да је АВ тукао тог дана због њеног швалерања а да му је касније испричао да је тог дана полиција била у кући. Испричао је да његов отац није пио алкохолна пића, па тако није пио ни тога дана када се десио догађај, док је са друге стране рекао да је АВ волела да попије, да се често опијала, отприлике сваки други- трећи дан односно да је увек када је имала пара била пијана. Са друге стране, навео је да су он и његов отац били у добрим односима, да се нису свађали, да је његов отац са комшијама нормално комуницирао односно да је био у добрим односима са њима и није имао обичај да брзо плане и постане агресиван. Сведок је додао да он никада није присуствовао ни једној тучи између окривљеног и оштећене тако да не зна да ли су они у тим приликама узимали неке предмете односно да ли су се њима ударили јер о томе никада са оцем није разговарао. У погледу самог критичног догађаја од 11.07.2012.г. сведок је навео да је он тог дана у раним јутарњим часовима отишао код човека код кога је радио у селу и да се око 11:30 часова враћао према својој кући када је приметио да лице које познаје по надимку „ВА“ заварује шарке на улазној капији АВ. Како је туда пролазио, објаснио је да га је ВА замолио да му помогне и придржи лим док заварује те је у једном моменту он отишао до своје куће по клешта а када су завршили посао, оштећена им је скувала кафу, шоље оставила на прозору тако да су он и ВА из тих шоља које је касније и полиција пронашла попили кафу. Испричао је да су се након тога разишли, да је он отишао до своје куће, узео мопед и отишао до бензинске пумпе да сипа гориво а по повратку је у дворишту мешао гориво за мопед и да није приметио да ли је отац у кући односно да је помислио да је можда отишао да тражи биље за своје чајеве. Након тога, објаснио је да када је ушао у кућу како би нешто појео да је чуо некакву галаму на улици и да када је погледао кроз прозор који гледа на улицу, и да је тада уочио свога оца и покојну АВ како се свађају и међусобно гурају тачно на оном месту на ком је касније и пронађено тело АВ, на оној малој ливади на раскрсници ул. и ул. Сведок је навео да даље није хтео да гледа, да га то што се дешавало није интересовало па је сео у собу, укључио ТВ и почео да гледа. Неколико тренутака касније, навео је, да је у кућу ушао његов отац који је у предсобљу скинуо гардеробу коју је имао на себи, тражио од њега да му да нешто да обуче као и цигарету, а потом му рекао да оде напоље и види шта се дешава јер је изгледа убио АВ. Објаснио је да је отац био и у купатилу пре него што је ушао код њега у собу. Сведок је додао да је ствари које је нашао у предсобљу убацио у веш машину и том приликом је видео да на њима има крви а те ствари је касније полиција узела. Његов отац је по његовој процени изгледао потпуно нормално у моменту када је ушао у кућу и рекао да изађе и погледа шта се дешава јер је изгледа убио АВ као и да између тренутка када је чуо галаму на улици па до очевог уласка у кућу није прошло више од 7 до 8 минута. Сведок је додао да је видео тренутак када је АВ узела у току те свађе неки комад цигле и гађала њиме оца погодивши га са десне стране у леђном делу рамена а онда је он њу почео да удара рукама по телу и након тога је он престао да гледа.

У поновљеном поступку сведок је навео да остаје при исказу датом пред истражним судијом дана 16.07.2012.г. као и на записнику о главном претресу од 27.12.2012.г., да исти понавља пред већем и додаје да је током 2012.г. отприлике

четири месеца живео у кући са својим оцем, и то након што се он развео са пок. оштећеном, а да је она и након што су се растали долазила у кућу у којој је живео са оцем и малтретирала их. Навео је да је пок. оштећена имала неку малу пензију, која јој није била довољна, па је често долазила код његовог оца тражећи новац, који јој је сведок позајмљивао. Појаснио је да јој је он позајмио 500 динара и рекао јој да више од њега не тражи паре. Сведок је даље навео да се он бавио и бави се сезонским пословима, да када погоди неки посао ради по цео дан, те да је критичног дана отишао на посао око 05.00 ујутру и вратио се око 11 часова, да није видео да су се пок. оштећена и његов отац тукли. Навео је да је био присутан једном приликом када се пок. оштећена свађала са његовим оцем тражећи новац од њега да купи хлеб, али да на њој није видео никакве повреде у периоду март – јун 2012.г., додавши да је свакога дана радио и није био присутан све време код куће. На послетку је изјавио да је критичног дана био присутан када је полиција везала његовог оца, и видео је BC и BD како наилазе до места где се налазила пок. АВ Додао је и да из куће BC и BD може да се види лице места где се одиграо критични догађај јер је њихова кућа до његове, односно да они имају две куће једну до друге.

Ценећи исказ сведока AG, суд је исти прихватио у претежном делу у коме се именовани сведок изјашњавао о елементарним околностима које се и не доводе у питање у погледу постојања ванбрачне заједнице између окривљеног и оштећене, сада покојне, њиховог заједничког живота, вербалних и физичких сукоба за које сведок каже да им није присуствовао али да зна да су постојали, пријављивања полицији оваквих догађаја од стране оштећене па све до самог критичног дана. Околност да је у јутарњим часовима тог дана сведок био на послу потврдио је и сам окривљени AA у својој одбрани, да је потом помагао сведоку AV да поправи улазну капију на дворишту покојне оштећене потврдио је и именовани сведок а да је потом отишао и до бензинске пумпе у Црепаји потврђује у свом исказу сведок ВВ тако да све ове околности о којима се изјашњавао сведок AG су поткрепљене исказима именованих сведока. Међутим, сам критични догађај односно део који је, како сведок наводи, видео кроз прозор са уличне стране куће се може прихватити са одређеном резервом или уз ограничење обзиром да сведок и сам наводи да је видео само један део тог догађаја коме је претходила галама, затим гађање окривљеног од стране оштећене комадом неке цигле и потом физички обрачун између њих двоје а да је он након тога престао да гледа шта се дешава са објашњењем да га то даље није интересовало. Овакав исказ сведока се са једне стране може прихватити обзиром да ни једна од околности које је у свом исказу изнео сведок није доведена у питање другим изведеним доказима а са друге стране сведок се изјаснио да је видео само један део критичног догађаја што се може на неки начин ценити и као настојање да се ублажи кривична одговорност окривљеног AA, његовог оца, као и сведоково објашњење односно опис да је најпре оштећена гађала комадом цигле окривљеног па да је тек онда окривљени њу физички напао, при чему су констатоване одређене повреде на телу окривљеног а вештак судске медицине се изјаснио да је крвни подлив на левом рамену повреда која је највероватније настала дог дана и могла је настати ударцем неког тупо-тврдог повредног оруђа или контактом тог дела тела са неким предметом, међутим, обзиром да је сведок BC у свом исказу објаснила да је она читав критични

догађај као и догађаје пре самог дешавања на улици видела у целости, да је практично очевидац критичног догађаја, како ова сведокиња не помиње било какав напад било које врсте од стране оштећене на окривљеног критичном приликом, као повод да би окривљени напао оштећену, у овом делу се исказ сведока АГ

не може прихватити као истинит, дакле у делу у коме тврди да је видео да оштећена циглом гађа окривљеног непосредно пре физичког напада окривљеног на њу, обзиром да је супротан исказу сведока ВС која је цео критични догађај посматрала са свог прозора, а чије је исказ као сагласан осталим изведеним доказима током овог кривичног поступка и прихваћен од стране суда.

Суд је прочитао исказ сведока АД ћерке сада покојне оштећене АВ која живи у месту Пећинци, а која је у свом исказу навела да нема никаквих ни непосредних ни посредних сазнања о самом критичном догађају већ само се изјашњавала о околностима да зна да је њена мајка била у ванбрачној заједници са окривљеним у последњих 10 година, да је имала проблема са окривљеним који је малтретирао, вређао а понекад и физички злостављао тако да је она последњи пут у кући њене мајке у којој је живела са окривљеним била само једном приликом и то 2006.г. Међутим, сведокиња је навела да су се њих две повремено чуле телефоном када се оштећена и жалила на окривљеног, да је малтретира, вређа и да планира да оде од њега. Такође је сведокиња испричала за догађај од септембра 2011.г. када су њена мајка и окривљени дошли у њену кућу заједно и да је испрва све било у реду до тренутка док се окривљени у њеној кући није напио а затим почео да вређа и малтретира мајку, говорећи јој да је курва, дроља, а потом је отвореном шаком ударио по глави када је она скочила и покушала да их раздвоји и одбрани мајку након чега је и њу почео да вређа говорећи и њој да је курва и да се њен бивши муж убио због ње. Тог истог дана у вечерњим часовима је окривљени и отишао, а нешто касније и њена мајка и више се са њима од овог догађаја није ни видела ни чула.

Исказ сведока АД суд је ценио у делу у коме ова сведокиња има сазнања о томе како су живели окривљени и оштећена током трајања њихове заједнице живота о њиховом неслагању, вербалним и физичким обрачунима односно малтретирању како сведокиња наводи и злостављању њене мајке од стране окривљеног, о чему јој је често говорила када су разговарале телефоном, обзиром да су ови наводи сведокиње у складу са осталим изведеним доказим, те наводима и сведокиње ВС која је изјавила да има сазнања да је окривљени тукао пок. оштећену, да је чак једном и видела како пролази поред њене куће сва крвава са надувеним оком, враћајући се из куће окривљеног којем је однела да једе, а сведокиња је као што је сама изнела присуствовала једном приликом и у својој кући таквом догађају када је окривљени вређао пок. оштећену и ударио је отвореном шаком, па је у овом делу њен исказ у потпуности прихваћен у смислу утврђивања битне чињенице о ранијем злостављању оштећене од стране окривљеног за време трајања ванбрачне заједнице. Како у погледу самог критичног догађаја ова сведокиња нема никаквих сазнања, у том делу исказ и није узет у обзир приликом утврђивања чињеничног стања.

Суд је прочитао и исказе сведока АУ и ВВ

AV, мештанин из Црепаје који познаје како окривљеног а познавао је и његову покојну ванбрачну супругу AB и који је у свом исказу навео да није са именованима никад био у неким ближним контактима већ су се само виђали по селу или у продавницама а када се десио овај догађај до AB куће је дошао у преподневним часовима око 10 или 11 часова јер су се претходно договорили да јој завари шарку на улазним вратима капије па обзиром да му је требала мала помоћ у вези са послом који је обављао позвао је AA сина AG да му помогне, да придржава капију, па су тако заједно и радили. Сведок је навео да је у једном тренутку поред капије прошао и сам окривљеним који се није ни окренуо према њима нити им се јавио а касније, када им је по завршетку посла скувала кафу, AB испричала им је да је окривљени пре 2 или 3 месеца тукао због чега је против њега поднела кривичну пријаву.

Сведок BB радник на бензинској пумпи у Црепаји је у свом исказу навео да је AG, син окривљеног, критичног дана био код њега односно на бензинској пумпи на којој је он запослен у временском периоду од 13:11 до 13:13 часова ради сипања горива за мотор а то поуздано зна јер је прегледао сигурносне камере са бензинске пумпе.

Ценећи прочитане исказе горе именованих сведока, суд је исте прихватио само у делу које се односе на околности о којима су се изјашњавали ови сведоци јер они немају никаквих сазнања о самом критичном догађају осим где AV потврђује да је неколико часова пре самог критичног догађаја поправљао капију оштећене а BV потврђује тврдњу сина окривљеног да је око 13 часова био на бензинској пумпи у Црепаји ради сипања бензина у мотор, међутим, њихови искази нису од кључног значаја за правилно пресуђење ове кривично правне ствари тако да и нису посебно цењени.

Прочитан је и исказ сведока BC, комшинице окривљеног AA и оштећене AB чија се кућа налази између кућа именованих јер сведокиња живи у ул. која се налази, како сведокиња објашњава, одмах до куће у којој живи AA са његовим сином AG. Сведокиња је навела је и да са окривљеним није била ни у каквим односима, са њим последњих 30 година не говори а да за то нема неког посебног разлога, окривљени је једноставно ћутао а посебно од момента када је претходно изашао из затвора а при томе она зна да је он насилан и прек човек, да се тако понашао и према својој бившој супрузи покојној AB да су се често свађали и да је мало живела код њега а мало одлазила у другу кућу која се налазила у комшилуку. Сведокиња је навела да има велики страх од окривљеног јер је он убица, да зна да је убио претходну жену а по њеним сазнањима и још једног дечка и да због тога има велики страх од њега. Са AB се повремено дружила. Дан пре него што се десио догађај у коме је AB изгубила живот она је била у њеној кући и молила је да јој да нешто да једе, што је она и учинила али јој је рекла да уђе у двориште са друге стране, кроз башту, како је не би видео њен супруг AA јер се плашила да ће због доласка оштећене можда имати проблема са њим. Сведок BC је објашњавала да би је у неким ситуацијама када прође поред ње окривљени вређао речима „стоко једна, марш“ и томе слично. У погледу критичног догађаја од 11.07.2012.г. сведокиња је навела да је у једном

тренутку изашла на улицу и видела да неко АВ поправља улазну капију а за то време је АА седео испред своје куће и гледао у правцу АВ куће. Она и њена породица су били у дворишту а недуго након што се вратила у двориште са улице чула је галаму. Обзиром да је одмах знала да нешто није у реду рекла је мужу и деци да уђу у кућу па су се закључали и онда је она гледала кроз прозор шта се напољу дешава. Са тог прозора са уличне стране видела је како АА једном руком вуче покојну оштећену за неку траку коју је имала око врата на којој је био закачен кључ, а другом руком и то ивицом длана јој задаје ударце у пределу врата испод теменог дела главе. Док је тако повлачио према раскрсници чула је и како се на њу дере док је вуче, није могла да све разуме шта јој говори али је чула како јој говори нешто у смислу да не иде код комшинице него да оде и баци се под воз. Након што је довукао до раскрснице ударио је још пар пута на начин како је описала, са задње стране у пределу врата, а затим је повукао и бацио тако да је пала потрбушке на траву у близини електричног стуба где је и убијена. Затим је видела како окривљени оштећеној седа на леђа, хвата је руком за браду и почиње да вуче главу на горе. У том повлачењу она је у једном тренутку успела да устане после чега је он на исти начин поново ударио руком у пределу врата од ког ударца је она пала на леђа на то исто место, на траву у близини раскрснице, а за то време је он отишао до бандере која се налази ту у непосредној близини, узео један велики комад бетона, вратио се до ње, опкорачио је и сео јој на стомак и онда са две руке подигао тај камен и ударио је право у пределу лица. Мисли да је од тог ударца АВ одмах била и мртва, углавном, она је видела само једном да је ударио и након тога је престала да гледа објашњавајући да је била „готова“ од страха а пре него што је престала да гледа видела је и како окривљени рукама оштећеној развлачи ту крв по лицу, практично јој је ставио руке у њену главу која је била потпуно разбијена. Обзиром да више није могла да гледа одмакла се од прозора а напоље је изашла тек када је дошла полиција. Навела је такође да је критичном приликом сада пок. оштећена покушавала рукама да се одбрани, да је стално викала „пусти ме, пусти ме“, да није ни са чим гађала окривљеног, да није ни могла да га гађа јер је била вучена од стране окривљеног. Додала је и да се сећа још једног догађаја који се одиграо око две недеље пре убиства АВ када је АВ отишла до АА да му однесе да једе у његову кућу и у моменту када се враћала поред њене куће видела је да је АВ била сва крвава, да јој је око било толико надувено да је мислила да ће јој „испасти из главе“ а рекла јој је да је претукао АА али да не зна који је разлог томе при чему је она инсистирала да само прође поред њене куће и не свраћа како АА не би видео да долази код ње.

Суд је ценио исказ сведока ВС и исти је у највећем делу прихватио обзиром да се ради практично о очевидцу критичног догађаја јер је именована са прозора своје куће гледала читав догађај и то од момента када је зачула галаму односно свађу на улици па до момента када је окривљени оборио покојну оштећену, вукао је за траку око врата преко улице, раскрснице, све до зелене површине на којој јој је касније и задавао ударце како рукама а потом и комадом бетона, тако да обзиром да је исказ ове сведокиње исцрпан, детаљан, јасан и логичан и посебно из разлога што је у складу са другим изведеним доказима и то писменим доказима, налазима вештака а из разлога што се ради о сведоку која је потпуно незаинтересована за исход овог кривичног поступка, суд је исти у целости

прихватио. Околност да је покојна оштећена повремено долазила у кућу ове сведокиње како би затражила да нешто поједе или слично не доводи у питање непристрасност сведока ВС јер именована и није навела да је била у блиским пријатељским односима са покојном оштећеном већ напротив да се често устезала да је прими у своју кућу из страха због реакције окривљеног на те моменте. Такође суд је исказ овог сведока осим у делу који се односи на сам критични догађај прихватио и у делу који се односи на однос окривљеног и пок. оштећене, на њихове вербалне и физичке сукобе, обзиром да је и у том делу исказ овог сведока сагласан осталим изведеним доказима, и као такав прихваћен од стране овог суда и био од значаја за утврђене ранијег злостављања пок. оштећене од стране окривљеног.

На главном претресу као и у истражном поступку, те у поновљеном поступку саслушан је стални судски вештак специјалиста судске медицине др Божић Љубиша који је извршио обдукцију тела покојне оштећене АВ : и о томе сачинио обдукциони записник од 12.07.2012.г. који је суду доставио у писаној форми а потом се изјашњавао о повредама које је сада покојна оштећена задобила критичном приликом, њиховој врсти и тежини, механизму наношења као и узрочно-последичној вези између задобијања повреда и смртног исхода, а именовани вештак се изјашњавао и о повредама које су констатоване на телу окривљеног након критичног догађаја када је прегледан у Служби хитне медицинске помоћи у Панчеву. У том смислу, вештак се најпре изјаснио у поменутом обдукционом записнику да је смрт АВ насилна и да је наступила као последица оштећења за живот важних можданих центара насталих у склопу повреда главе, које су нанете заживотно вишеструким дејством тупине механичког повредног оруђа. Повреде у пределу врата са последичним преломима подјезичне кости и грлених хрскавица нанете су заживотно стезањем шаком или шакама. Такође је додато да у узетој лешној крви није утврђено присуство алкохола. Вештак је приликом појашњења овог закључка из обдукционог записника додао да на основу утврђених карактера и обима повређивања као и њихове структуре а пре свега чињеница да су све повреде оштећеној нанете заживотно се може одредити да се критични догађај догодио на начин да је оштећена сада покојна АВ

у неком бочном положају односно у делу сукоба задобијала површне ране у пределу лица у виду крвних подлива ударцима шаком или неким мекшим предметом, да је након тога била стезана шаком или шакама и то врло интензивно у пределу врата са последичним настанком прелома подјезичне кости и грлених хрскавица, да би јој на крају биле нанете повреде у виду раздерно-нагњечних рана у пределу главе и то са најмање три појединачно нанета ударца тупином неког механичког повредног оруђа, вероватно тежег, при чему је то повредно оруђе имало један део који има правоугаони карактер. Вештак је објаснио и да у фази задобијања повреда у пределу лица су онај који је наносио повреде и оштећена били у основи лицем у лице а такав међусобни положај је био у основи и приликом стезања за врат као и наношења повреда у пределу главе јер су исте у основи нанете на предњој страни главе и делом на десној бочној страни главе. Комад бетона са карактеристикама које је описао и ударцима таквим предметом јесу подобан начин и средство за наношење повреда у виду раздерно-нагњечних рана у пределу главе са последичним повређивањем мождане структуре. Такође је вештак изнео мишљење да је за наношење најинтензивније повреде чији је промер укупно 22 цм

било неопходно да глава покојне буде ослоњена на неку подлогу јер без тога не би могла бити нанета повреда оваквог интензитета. И на главном претресу вештак је остао при свим претходно изнетим закључцима везаним за повреде покојне оштећене појашњавајући још једном да на основу распореда и карактера утврђених повреда оштећене и пре свега чињенице да су све повреде оштећеној нанете заживотно могло се одредити да је читав критични догађај ишао кроз неколико фаза односно да је повређивање нането прво у смислу наношења повреда у пределу лица ударцима шаком или неким мекшим предметом, да је потом дошло до стезања за врат шаком или шакама да би на крају била нанета најмање три удараца тупином описаног механичког повредног оруђа. Такође је вештак остао при изнетом закључку да распоред утврђених повреда одређује да су онај који је наносио повреде и сада покојна оштећена у највећем делу сукоба били у основи лицем у лице а то значи да је такав положај био и приликом стезања за врат као и наношења повреда главе те да је могуће да је особа која је наносила повреде се ослањала на њен грудни кош када су настали преломи ребара јер споља на грудном кошу нема евидентних повреда али су зато оне утврђене изнутра. Вештак је такође искључио могућност да су повреде на ребрима настале услед покушаја оживљавања дајући за то објашњење да су преломи код оштећене на грудном кошу утврђени на 7. до 11. ребру десно и више бочно а код оживљавања повреде на ребрима углавном настају у виду прелома ребара са леве стране јер се врши масажа срца у том пределу спољашњим притиском. У погледу повреда које су констатоване код окривљеног

АА вештак др Љубиша Божић се изјаснио да је према налазу лекара Дома здравља Панчево који је извршио преглед окривљеног АА

11.07.2012.г. у 20:30 часова констатовано да се он жали на повреде али да се не сећа механизма настанка повреда, да на левом рамену има мањи крвни подлив (отеклину) која не омета покрете руке у рамену док на десној потколеници постоји рана са објашњењем да је у питању огуљотина која је покривена крастом величине 12 цм. Такође је додато да именовани има жуљ од ципеле на десном стопалу, а у моменту прегледа је имао крвни притисак 130/80 што значи да је био у нормали. Вештак се изјаснио да према овако сачињеном извештају лекара Дома здравља се може одредити да је та описана повреда на левом рамену свежија односно да се ради о једном свежем крвном подливу јер је описано постојање отекине али није дат податак о којој величини се ради. У погледу огуљотине, вештак по опису претпоставља да се ради о нешто дубљој огуљотини али како је дата само дужина исте из налаза лекара Дома здравља се не може одредити која је ширина те повреде. У погледу крвног подлива на левом рамену, вештак се изјаснио да је та повреда највероватније настала тог дана и могла је настати ударцем неког тупог повредног оруђа или пак контактом тог дела тела са неким предметом. У сваком случају, обе описане повреде на телу окривљеног, у квалификаторном смислу имају карактер, појединачно и збирно, лаке телесне повреде. Вештак је такође додао да обзиром да окривљени није описивао да је критичном приликом задобијао повреде или уопште тога дана због тога је и онемогућено неко ближе одређење механизма повређивања. У поновљеном поступку вештак је остао при свим датим како усменим тако и писменим налазима и мишљењима, те обдукционом записнику сачињеном након извршене обдукције тела сада покојне оштећене, поновио је да је повређивање оштећене извршено у неколико фаза, и да је судећи по апсолутно заживотно утврђеном настанку повреда, да је стезање у пределу врата претходило ударцима у пределу главе, којима је глава, како је и

описано, била деформисана, односно да се радило о изузетно снажном повређивању. Након предочења списка Основног суда у Панчеву, где се води кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела

насиље у породици према овде пок. оштећеној, те увидом у ове списе и налаз и мишљење вештака др Цигановић Ђорђа, те отпусну листу на име АВ

која је лечена на одељењу Хирургије и то од 04. до 07.05.2012.г. као и дијагнозе због које је лечење спроведено, где је констатовано постојање нагњечења главе, нагњечење тела и нагњечење лица и предела око левог ока, да је оштећена прегледана од стране неуролога, да је лечена на одељењу хирургије одакле је отпуштена на кућни опоравак уз предлог терапије, те како у овој документацији нема неког детаљнијег описа величине, боје, и неких других карактеристика утврђених повреда, при чему се за повреду око левог ока може ближе лоцирати предео који је повређен, да се из свега тога може закључити да су повреде оштећене нанете дејством тупине механичког оруђа и да у обзир долазе различита у суштини „мекша“ повредна оруђа попут песнице, ударца шаком и слично, као и да све ове утврђене повреде појединачно и зборно имају карактер лаке телесне повреде.

Ценећи налаз и мишљење вештака судске медицине др Божић Љубише, суд је исти у целости прихватио имајући у виду да се ради о сталном судском вештаку који је свој налаз дао потпуно, детаљно и јасно, у складу са правилима медицинске струке коју заступа и на који странке нису имале примедби, нити је на било који начин налаз овог вештака доведен у сумњу, да се сасвим јасно и детаљно определио о повредама и узроку смрти покојне оштећене АВ као и о констатованим повредама, као и о повредама оштећене због којих је лечена на одељењу хирургије од 04.05. до 07.05.2012.г. на основу медицинске документације, те повредама на телу окривљеног АА али само на основу извештаја лекара Дома здравља од 11.07.2012.г., док се о механизму наношења ових повреда које су констатоване на телу окривљеног није могао прецизније изјаснити обзиром да се ни окривљени није изјашњавао о томе да ли је критичног дана задобијао повреде, на који начин, а сам вештак се изјашњавао само на основу наведеног лекарског извештаја. У сваком случају, суд није имао разлога да у потпуности не прихвати комплетан налаз и мишљење именованог вештака како исти током овог поступка ни у једном делу није доведен у сумњу.

У својству вештака неуропсихијатријске струке, пред судом је у више наврата саслушаван др Ђурђев Бранислав специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије који је дао свој писмени налаз и мишљење дана 21.10.2012.г. који је сачинио након обављеног неуропсихијатријског вештачења окривљеног АА

код којег је остао и приликом својих изјашњења како у истрази дана 06.11.2012.г., те на главном претресу од дана 13.03.2012.г. као и у поновљеном поступку дана 21.10.2013.г. У том смислу, вештак је у поменутом писменом налазу и мишљењу изнео закључак да је након обављеног вештачења код окривљеног констатовао да не болује од неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја или неке друге теже душевне поремећености али да је код окривљеног констатовано да болује од зависности од алкохола и то менталних поремећаја и поремећаја понашања услед употребе алкохола – синдром зависности епизодична употреба, дипсомански тип Ф 10.26. са насталим менталним поремећајима и то менталним поремећајима и поремећајима

понашања услед употребе алкохола Ф 10.8. и параноидним поремећајем личности Ф 60.0. У погледу параноидног поремећаја личности и менталних поремећаја и поремећаја понашања услед употребе алкохола вештак се у писаном налазу и мишљењу изјаснио да ове наведене поремећаје карактерише, у психичком налазу окривљеног, упадљивост изгледа и понашања и то због успореније психомоторике, напетости и подозривости, тежег одржавања и продубљења вербалног контакта као и теже усмеравање и одржавање пажње. Вештак је објаснио да је мишљење окривљеног по форми опширније али је садржајно уредно, међутим није искључена могућност евентуалног повременог постојања суманутости љубоморе алкохоличара у појединим фазама његовог алкохолизма а да у сваком случају код окривљеног постоји повишена интерпретативна спремност. Интелектуалне, когнитивно-мнестичке функције су код окривљеног биле примарно гранично просечне а сада су са знацима слабљења по органском типу. Основно расположење окривљеног је дисфорично са сниженим прагом толеранције на фрустрације и склоности ка реаговањима по типу претеране раздражљивости и кратког споја. Социјално је нагонски скучених адаптационих потенцијала, у гарду је према околини и ниског нивоа аспирације као и смањено прагматичног понашања. Константовано је такође у психолошком статусу окривљеног висок степен друштвене дистанце, бескромпомисна убеђеност у злонамерност других, преплављеног тврдокорним осећањем угрожености, друштвене неправде и огорчења због непостојања изласка из такве ситуације. Постоји изразита мисаона ригидност и нефлексибилост. Вештак је на основу тестова личности утврдио да се ради о хладној, мрзоволној, напетом, нервозној, увредљивој особи, снижене толеранције на фрустрације која је склона да реагује на најмањи повод и оптерећена целоживотном будности и неповерењу. Утврђена је упадљива сумњичавост, неповерљивост, страх од издаје и перзистентна убеђеност у неверство што карактерише његово функционисање и у партнерским релацијама. Свако одбацивање доживљава као интензивно а свако непријатно искуство повезује са прошлим, на тај начин увећавајући доживљај повређености до великих размера. У погледу односа у току заједничког живота окривљеног и оштећене вештак је констатовао да на основу прикупљених података се може неспорно закључити да је њихов однос имао одлике проблема односа супруга или партнера Z 63.0. са перманентним конфликтима везаним за љубомуру, пребацивање међусобног неверства, лажи, могуће поткрадање и неспорно присутни алкохол код оба супружника. Самом деликту је претходило озбиљније заштравање међусобних односа јуна 2012.г. са и даље присутном хостилности и испољавањем физичке агресије. Најзад, вештак је још додао да је непосредно пре самог критичног догађаја, пре деликта, окривљени имао прилике да види свога сина како помаже у радовима на капији оштећене и према вештаку тај податак, кога иначе окривљени не износи у својој одбрани, је могао имати изражени степен пораста иначе дуже време кумулираних негативних афеката беса, срџбе, љубоморе, осећаја преварености према оштећеној али се и без тога, прави конкретни окидач за деликтно понашање окривљеног не може поуздано утврдити. Стога вештак закључује да у деликтној ситуацији и није било егзогено провоцирајућих фактора у смислу стања алкохолисаности или присутности неке друге психоактивне супстанце. И сам окривљени је изјавио да неколико дана пре деликта није пио као ни пре самог догађаја али да је лоше спавао неколико претходних ноћи, што према вештаку неспорно може потенцирати његово стање дисфорије односно појачане раздражљивости. Најзад, вештак је закључио, на основу свега изнетог, да је

критичном приликом окривљени АА због постојања параноидног поремећаја личности Ф 60.0, зависности од алкохола – менталних поремећаја и поремећаја понашања услед употребе алкохола са синдромом зависности епизодичне употребе дипсоманског типа Ф 10.26., са насталим менталним поремећајима и то менталним поремећајима и поремећајима понашања услед употребе алкохола Ф 10.8. те дуже време кумулираних негативних афеката беса, срџбе, љубоморе, осећања преварености према оштећеној, је деловао претежно афективно, импулсивно, по типу претеране раздражљивости и „кратког споја“ празнећи своју хостилност и агресију према оштећеној а безцелисходног и логичног одмеравања за и против таквог његовог деловања. Објаснио је да је психичко стање код њега примарно битни узрок начина доживљавања одређених ситуација и упливсања на његово реаговање у истима, а да је егозегени провоцирајући фактор, другим речима евентуално понашање оштећене у конкретном случају од секундарног значаја. Због снажних негативних афеката који су имали степен јаке раздражености, јарости, а у психијатријском смислу квантитативне и квалитативне процене окривљени се критичном приликом налазио у стању привремене душевне поремећености са смањеним али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и битно смањеном могућношћу да управља својим поступцима. Стога је, према налазу вештака окривљени критичном приликом био битно смањене урачунљивости. Вештак је, најзад, предложио суду и изрицање мере безбедности обавезног лечења алкохоличара по чл. 84 КЗ које мора бити спроведено у болничким условима симултано са пеналном мером обзиром да је утврђено постојање зависности од алкохола као и везу са извршеним кривичним делом те постојања озбиљне опасности да ће окривљени због ове зависности од алкохола поновити своје деликтно понашање. Такође што се тиче одређеног степена амнезије код окривљеног у односу на критични догађај, а непосредно након деликта исти има могућност целокупног репродуковања критичне ситуације, вештак се изјаснио да је то могуће, и да се може тумачити посебним стањем повишене емоционалне тензије непосредно након деликта, а да се касније услед промене психичког стања и појаве одређених механизма одбрана типа потискивање, исто може догодити.

Вештак Ана Бисак специјалиста психологије је психодијагностичким испитивањем окривљеног АА утврдила нестабилан учинак на тестовима интелигенције, мисаону нефлексибилност, перзистентну сумњичавост, неповерљивост и последичну социјалну маладаптивност који компромитују његово приступање реалности. На тестовима личности забележен је дијагностички профил параноидног поремећаја личности у смислу релативно трајних црта личности и то: емоционалне хладноће, одбрамбене социјалне дистанце, перзистентног неповерења, сумњичавости и љубоморе. Такође је утврдила да је окривљени склон самоодбранама и пројекцијама ниске фрустрационе толеранције и тенденције ка агресивним пробојима који чине његово функционисање у социјалном простору конфликтним. Код свог налаза и мишљења именовани вештак остала је и на главном претресу од 13.03.2012.г. као и при испитивању у поновљеном поступку дана 21.10.2013.г.

Суд је ценио налазе и мишљења вештака неуропсихијатријске струке др Ђурђев Бранислава и психолога Ане Бисак и исте је у целости прихватио, обзиром да се

ради о сталним судским вештацима, да су налазе и мишљења дали на потпун, детаљан и јасан начин, да њихови налази и мишљења нису током овог поступка доведени у сумњу, а нарочито имајући у виду да су исти сачињени у свему према правилима струке и науке.

Суд је ценио одбрану окривљеног АА који предметну оптужницу није оспоравао, који је изјавио да је одговоран чим се налази пред судом и да је неспорно да је он кривично дело које му је стављено на терет на начин описан у оптужном акту починио, у смислу да је услед повреда које је критичног дана задао оштећеној сада покојној АВ именована преминула, те је у том делу суд је одбрану окривљеног поткрепљену свим осталим изведеним доказима током овог кривичног поступка како писменим тако и усменим, а нарочито исказом сведока ВС која је и очевидац критичног догађаја, у потпуности прихватио. Суд је имао у виду да је окривљени изразио делимично несећање у односу на критични догађај, односно да се у погледу критичног догађаја сећа само расправе између њега и пок. оштећене око кључева и наочара испред улазне капије куће оштећене, околности да је она њега у једном моменту напала физички и да се после тога он више ничега не сећа до момента док се није вратио после неког времена у своју кућу, скинуо са себе гардеробу на којој је било трагова крви, опрао се, пресвукао и рекао сину да види шта се на улици десило, да је могуће да је убио АВ и да позове полицију, па је и у овом делу суд одбрану окривљеног прихватио имајући у виду да је и вештак неуропсихијатријске струке др Ђурђев Бранислав дао објашњење за овакву парцијалну амнезију окривљеног везано за критични догађај, односно околност да се он не сећа једног дела критичног догађаја, и изјаснио се да је такво стање могуће и да се може протумачити посебним стањем повишене емоционалне тензије непосредно након деликта а да се касније, услед промене психичког стања и појаве одређених механизма одбрана као што је на пример потискивање, може догодити да до овакве амнезије дође. Са друге стране, окривљени је у својој одбрани износио и одређене околности везане за његов живот у ванбрачној заједници са сада покојном оштећеном АВ за који и он сам не пориче да није текао уобичајено већ да је било пуно несугласица, свађа па и физичких обрачуна и да су како то сам окривљени сликовито описује живели као „пас и мачка“ објашњавајући да је тукао он њу али да је тукла и она њега и оправдавајући читав овај начин живота околношћу да је он био испровоциран чињеницом да је она пила у великој мери алкохолна пића, да га је варала са другим мушкарцима и да је била како окривљени наводи нимфоманка, да је чак и његовог сина наводила на односе са њом, да га је поткрадала и да је, између осталог, око једне такве околности везане за крађу кључева и његових наочара и настао сукоб критичног дана пред капијом оштећене, па је суд ове побројане околности из одбране окривљеног ценио на тај начин да је у склопу осталих изведених доказа неспорно утврдио да су окривљени и оштећена живели у ванбрачној заједници, да је међу њима било сукоба тих размера да је оштећена у више наврата пријављивала окривљеног за насиље у породици, да је несумњиво било континуираног злостављања и малтретирања оштећене од стране окривљеног што у склопу осталих изведених доказа односно исказа сведока АД

ВС па и сина окривљеног АГ који не спори да су се окривљени и оштећена често свађали, а да му је отац причао како је тукао оштећену премда он то сам и није видео, те на основу неспорних писмених доказа и то

документације о пријавама оштећене о злостављању које је окривљени над њом вршио, ПУ Панчево и ПС Ковачица и то од дана 25.03.2012.г., 09.04.2012.г., 27.05.2012.г. и напослетку 04.06.2012.г. која кривична пријава је резултирала и покретањем кривичног поступка против овде окривљеног због кривичног дела насиља у породици из чл. 194 ст.1 КЗ према овде пок. оштећеној, то све изнето несумњиво доказује да је окривљени како у периоду трајања ванбрачне заједнице са оштећеном, тако и након престанка исте, па све до извршења предметног кривичног дела вршио систематско и континуирано злостављање сада пок. оштећене, наносивши јој физичке и психичке патње увредама, стављањем ножа под грло, наношењем телесних повреда оштећеној тако што је тукао рукама и шутирао ногама, због којих је као што је и евидентирано била лечена и на одељењу хирургије Опште болнице Панчево, те поступајући са њом на начин који вређа људско достојанство и то избацивањем исте на улицу и онемогућавајући јој приступ кући да узме личне ствари, то је суд у смислу утврђивања ове одлучне чињенице о постојању континуираног злостављања пок. оштећене од стране окривљеног у дужем временском периоду, узео као тачан исказ оштећеног у делу у којем говори да су он и пок. оштећена живели као „пас и мачка“, да је било пуно свађа и физичких обрачуна, те да је тукао он њу као и она њега. Међутим што се тиче разлога за овакво његово понашање према оштећеној, односно његових навода да је био провоциран честим опијањем оштећене, да је иста у том стању била агресивна, да га је поткрадала, да га је варала са другим мушкарцима, па да је и његовог сина наводила на сексуални однос, суд је става да ови наводи окривљеног могу и не морају бити тачни, односно да нису од кључног значаја у овом поступку нити могу на било који начин оправдати понашање окривљеног како током трајања ванбрачне заједнице са оштећеном односно његовог злостављања оштећене током трајања њихове заједнице живота, као и по престанку исте и при извршењу предметног кривичног дела, те је суд овакве наводе окривљеног ценио пре свега као његов покушај да умањи сопствену кривичну одговорност у конкретном случају.

Писмене доказе суд је ценио као јавне исправе чија садржина није доведена у сумњу током овог кривичног поступка, па их је као такве и прихватио.

У чл. 113 КЗ предвиђен је основни облик убиства, односно обично убиство чија се радња извршења састоји у лишавању живота другог лица, док су чл. 114 КЗ прописани су облици тешког убиства код којих поред елемената који улазе у основни облик кривичног дела убиства као допунски елемент мора бити остварена нека од прописаних квалификаторних околности које се везују за начин извршења, мотив или за пасивни субјект, па је између осталог ставом 1 тачка 10 члана 114 КЗ као облик тешког убиства прописано лишење живота члана своје породице којег је учинилац претходно злостављао. Као радња овог облика кривичног дела може се сматрати свака делатност, чињење или нечињење, којом се може проузроковати одређена последица тако да се као радња могу сматрати све оне делатности које се могу појављивати као радње извршења код обичног убиства. Међутим код овог кривичног дела самом лишењу живота мора да претходи и континуирано злостављање при чему убиство може уследити у току злостављања или непосредно после тога, што значи да и радња злостављања улази у састав овог кривичног дела. Појам злостављања није законски одређен и прецизиран али под тим појмом се

сматра nanoшење физичке и психичке патње мањег интензитета, деловање на тело којим се ствара непријатност или бол а која није телесна повреда, као и свако друго поступање којим се вређа људско достојанство. Обично се као примери злостављања наводе туча, шамарање, ограничење кретања, чупање за косу, мучење, nanoшење психичких патњи, психичко малтретирање, изазивање страха, стално подсећање на нешто непријатно. Пасивни субјект кривичног дела је члан породице учиниоца кривичног дела, а по тачки 28 члана 112 КЗ чланом породице се сматрају између осталих и ванбрачни партнери и њихова деца, супружници и њихова деца, као и бивши супружници и њихова деца, док је чл. 4 ст.2 Породичног закона изједначена брачна и ванбрачна заједница.

Узимајући у обзир све изведене доказе у току трајања овог поступка а у складу са цитираном законском одредбом кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ РС, суд је на несумњив начин уверио у извесност постојања чињеница да је да је окривљени АА дана 11.07.2012.г. око 13:00 часова, у на углу ул. _____ и _____ извршио предметно кривично дело на начин детаљно описан у изреци ове пресуде, лишавајући живота члана своје породице бившу ванбрачну партнерку сада покојну оштећену АВ _____, а коју је у дужем временском периоду у току трајања ванбрачне заједнице од 2003.г. до 2011.г. а и након формалног престанка исте злостављао у смислу да је тучао, малтретирао, вређао, због чега га је више пута пријављивала, а последњи пут 04.06.2012.г. поводом које пријаве је у току поступак пред Основним судом у Панчеву за кривично дело насиље у породици, што је суд као несумњиво утврдио како на основу прочитаних исказа сведока АД _____ ћерке сада покојне оштећене АВ _____ сведока ВС _____, комшинице окривљеног и покојне оштећене, делимично на основу исказа сведока АГ _____ те делимично и на основу одбране самог окривљеног, као и на основу прочитаних писмених доказа и то: записника о пријему кривичне пријаве сада покојне оштећене АВ _____ поднете ПС Ковачица 11.06.2012.г. у погледу догађаја од 04.06.2012.г., те на основу отпусне листе са епикризом Опште болнице Панчево, Одељење хирургије за АВ _____ која је на овом одељењу лечена од 04.06.2012.г. до 07.06.2012.г. због повреда задобијених у тучи од стране невенчаног супруга дана 04.05.2012.г., како се наводи у епикризи ове отпусне листе, као и на основу писмених доказа приложених од стране ВЈТ Панчево уз допис Кт.бр. 73/12 од 22.07.2013.г. који указују да је пок. оштећена у више наврата окривљеног пријављивала полицији због извршеног злостављања, што је све детаљно утврђено у чињеничном стању ове пресуде. Такође из писмених доказа, те исказа сведока ВС _____ очевица самог критичног догађаја, произлази да је окривљени сада пок. оштећену злостављао и непосредно пре него што је лишио живота задавањем јој удараца у пределу главе каменом, на тај начин што је најпре почео песницама да је удара у пределу главе испред њене куће, због чега је она почела да бежи, па је сустигавши је ухватио за траку коју је имала везану око врата вукао дијагонално кроз раскрсницу задајући јој повремено и ударце ивицом длана у предео врата, а када је превукао са коловоза на травнати део поред пута нагло је повукао и бадио на траву потрбушке, сео јој на леђа, рукама ухватио за браду и повлачио јој главу нагоре, те када је у једном тренутку успела да се ипак подигне на ноге поново је оборио на земљу али је пала на леђа, стезао јој врат рукама а и напоследку је отишао до оближње бандере и са земље узео комад бетона вратио се до оштећене

опкорачио је, сео јој на стомак и високо подигао камен и најмање три пута ударио њиме оштећену у пределу главе чиме је и лишио живота.

Окривљени је критичном приликом поступао у стању битно смањене урачунљивости у смислу да је био смањене али не у битној мери способности да схвати значај свог дела и битно смањене могућности да управља својим поступцима а у које стање је доведен због параноидног поремећаја личности Ф 60.0. зависности од алкохола – менталног поремећаја и поремећаја услед употребе алкохола, синдрома зависности епизодичне употребе дипсоматског типа Ф 10.26. са насталим менталним поремећајима – менталним поремећајима и поремећајима понашања услед употребе алкохола Ф 10.8., што су све околности од примарног значаја у конкретном случају, уз кумулиране негативне афекте према оштећеној АВ које су са друге стране биле од секундарног значаја, а при том је био свестан да је његово дело забрањено и хтео је његово извршење.

Приликом одлучивања о врсти и висини казне према окривљеном АА суд је у смислу одредбе чл. 54 КЗ ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног па је од олакшавајућих околности узео у обзир релативно искрено држање окривљеног пред судом у смислу да није порекао извршење кривичног дела које му је стављено на терет, да је суштински признао чињеничне наводе оптужног акта иако је у највећем делу навео да се не сећа критичног догађаја као и чињеницу да је критичном приликом поступао у стању битно смањене урачунљивости, док је од отежавајућих околности суд узео у обзир ранију осуђиваност окривљеног и то за истоврсно кривично дело убиства пресудом Врховног суда Аутономне покрајине у Новом Саду Кж.358/88 од 06.12.1988.г. због кривичног дела из чл. 28 ст. 1 САПВ кад му је изречена казна затвора у трајању од десет година која очигледно није остварила своју сврху па је суд и поред постојања наведених олакшавајућих околности се определио да окривљеном АА за кривично дело које је починио, тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 10 КЗ, изрекне максималну казну затвора у трајању од четрдесет година, узимајући у обзир врсту, тежину, друштвену опасност учињеног кривичног дела као и личност самог учиниоца и налазећи да ће се једино овако изреченом кривичном санкцијом утицати пре свега на окривљеног, дакле на плану специјалне превенције да убудуће не врши оваква и друга кривична дела, а потом и на плану генералне превенције дакле утицаја на све остале да не врше оваква или друга кривична дела.

Време које је окривљени АА провео у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Панчеву Ки.бр.67/12 од 13.07.2012.г., који се рачуна од 11.07.2012.г. од 17:00 часова, последњи пут продужен решењем Вишег суда ЗК бр. 61/13 од 07.11.2013.г., урачунава му се у изречену казну с тим што притвор може трајати до упућивања оптуженог односно осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне у изречене у првостепеној пресуди, сходно чл. 63 КЗ и чл. 425а ст.6 ЗКП.

Према окривљеном АА изриче се мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се

